

NL

NL

NL

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 2.2.2009
COM(2009)28 definitief

2009/0007 (CNS)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen

TOELICHTING

ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Motivering en doel van het voorstel

Bij Richtlijn 76/308/EEG van de Raad van 15 maart 1976, die nadien is gecodificeerd bij Richtlijn 2008/55/EG van de Raad van 26 mei 2008 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen, is voor het eerst een regeling voor wederzijdse bijstand bij invordering opgezet. Dit instrument blijkt evenwel niet meer te voldoen aan de eisen van de interne markt zoals die zich in de afgelopen 30 jaar heeft ontwikkeld.

De rechtspraak van het Hof van Justitie heeft duidelijk gemaakt dat een efficiënte regeling voor samenwerking en invordering bij belastingzaken een van de hoekstenen van de interne markt is, omdat zij de lidstaten in staat stelt en stimuleert om een einde te maken aan discriminerende beschermende maatregelen die zij ten aanzien van grensoverschrijdende transacties hebben genomen uit vrees voor belastingontduiking en derving van belastinginkomsten.

De lidstaten hebben bij herhaling te kennen gegeven dat de wettelijke maatregelen waarover zij uit hoofde van Richtlijn 76/308/EEG beschikken, tekortschieten (traag, asymmetrisch, gebrek aan coördinatie, intransparant). De tijd is dan ook gekomen om te voorzien in een verbeterde regeling voor invorderingsbijstand op de interne markt, die garant staat voor snelle, efficiënte en uniforme procedures voor invorderingsbijstand tussen de lidstaten.

Algemene context

De nationale invorderingsbepalingen reiken niet verder dan de landsgrenzen: de administratieve autoriteiten van een lidstaat kunnen buiten het eigen grondgebied niet zelf belastingen invorderen. Tegelijkertijd zijn personen en kapitaal veel mobieler geworden en maken fraudeurs handig gebruik van de territoriale grenzen waaraan de bevoegdheden van de autoriteiten zijn gebonden, door ervoor te zorgen dat zij onvermogen zijn in de landen waar ze belastingschulden hebben.

Als gevolg van de bepalingen van het EG-Verdrag inzake het vrije verkeer kunnen de lidstaten moeilijk waarborgen eisen voor de betaling van de op hun grondgebied verschuldigde belastingen. Zij doen dan ook steeds vaker een beroep op invorderingsbijstand bij andere lidstaten (in 2003 ontvingen de lidstaten 3 355 verzoeken om bijstand; in 2007 was dat aantal al gestegen tot 11 794). Het totale bedrag dat daadwerkelijk wordt ingevorderd, belooft evenwel slechts circa 5% van het totale bedrag waarvoor om bijstand bij invordering wordt gevraagd.

Onder de huidige omstandigheden waarin de behoefte aan invorderingsbijstand steeds groter wordt terwijl de resultaten maar mager uitvallen, is het absoluut zaak de wijze waarop de wederzijdse bijstand bij invordering functioneert, ingrijpend te hervormen. Om de belastingambtenaren in staat te stellen het toegenomen aantal verzoeken te verwerken, moeten nieuwe regels worden vastgesteld die gemakkelijker zijn toe te passen, en moet het gebruik van de bijstandsinstrumenten in de praktijk worden

bevorderd. Om de invorderingsratio te verhogen, moeten de voorwaarden voor bijstandsverzoeken worden gewijzigd en moet een systeem van spontane inlichtingen-uitwisseling worden opgezet.

Een dergelijke hervorming is met name belangrijk voor de strijd tegen de btw-fraude, die door haar omvang de normale concurrentieverhoudingen op de interne markt sterk verstoort en grote gevolgen heeft voor de begrotingen van de lidstaten en van de Gemeenschap. Richtlijn 2000/65/EG, die de lidstaten de mogelijkheid heeft ontnomen om de aanwijzing van een btw-vertegenwoordiger te eisen, en de toename van de btw-fraude, met name de zogenaamde carrouselfraude, hebben geleid tot een situatie waarin 57,50% van alle bijstandsverzoeken betrekking heeft op btw-schuldvorderingen (situatie in 2007). De voorgestelde uitbreiding van het toepassingsgebied van de nieuwe wetgeving – namelijk tot alle belastingen en rechten alsook schadevorderingen wegens verliezen ingevolge de niet-betaling van belastingen en rechten – vereist ook een nieuwe organisatie van de wederzijdse invorderingsbijstand tussen de lidstaten.

Bestaande bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied

De bestaande wetgeving is gebaseerd op Richtlijn 76/308/EEG van 15 maart 1976, die is gecodificeerd bij Richtlijn 2008/55/EG van 26 mei 2008 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen. Het toepassingsgebied van de bestaande wetgeving is beperkt. De bestaande wetgeving voorziet niet in uniforme executoriale en conservatoire titels. De actuele problemen met de erkenning en de vertaling van titels die zijn afgegeven door andere lidstaten, zijn in grote mate verantwoordelijk voor de inefficiency van de huidige bijstandsregels. Ook de strenge voorwaarden die krachtens de huidige bepalingen van toepassing zijn op de verzoeken om wederzijdse bijstand, hebben een negatief effect op de invorderingsresultaten.

Samenhang met andere beleidsgebieden en doelstellingen van de EU

Niet van toepassing.

RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

Raadpleging van belanghebbende partijen

Wijze van raadpleging, belangrijkste geraadpleegde sectoren en algemeen profiel van de respondenten

De lidstaten zijn geraadpleegd via een vragenlijst en vergaderingen van het invorderingscomité.

Samenvatting van de reacties en hoe daarmee rekening is gehouden

De algemene opinie bij de lidstaten luidt dat de bestaande invorderingsbijstand verbeterd en versterkt moet worden. Er is voorgesteld om het toepassingsgebied van de EG-wetgeving uit te breiden zodat de belastingdiensten niet langer een beroep hoeven te doen op verschillende overeenkomsten, alsook om de gevallen waarin om bijstand kan worden verzocht, uit te breiden, en om het gebruik van de wederzijdse bijstand te vergemakkelijken. Deze voorstellen zijn overgenomen in dit voorstel.

Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid

Er behoefde geen beroep te worden gedaan op externe deskundigheid.

Effectbeoordeling

Er is voor dit voorstel geen effectbeoordeling verricht.

Er is een wetsbesluit nodig om de problemen op te lossen die worden veroorzaakt door de territoriale beperking van de invorderingsbevoegdheid van de nationale autoriteiten.

Er is ook overwogen om de bestaande richtlijn te wijzigen. Gelet op de omvang en de gevolgen van de voorgestelde hervorming werd dit evenwel niet passend geacht.

JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

Samenvatting van de voorgestelde maatregel

De Commissie doet een voorstel voor een nieuwe richtlijn van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van belastingen, rechten en andere maatregelen.

Het toepassingsgebied van de wederzijdse bijstand bij invordering moet worden uitgebreid tot andere belastingen en rechten dan wat nu al het geval is, omdat de niet-betaling van eender welke belastingen of rechten gevolgen heeft voor de goede werking van de interne markt. Het toepassingsgebied moet ook worden uitgebreid tot verplichte socialezekerheidsbijdragen.

Er moeten uniforme executoriale en conservatoire titels worden vastgesteld om problemen te vermijden met de erkenning en de vertaling van titels van andere lidstaten. Om dezelfde reden is het ook dienstig om een standaardformulier vast te stellen voor de notificatie van documenten betreffende de schuldvorderingen in kwestie op het grondgebied van een andere lidstaat.

Om inlichtingen te verkrijgen die relevant zijn voor de invordering, moeten nationale ambtenaren handelingsbevoegdheid hebben op het grondgebied van andere lidstaten, en er moet een systeem van spontane inlichtingenuitwisseling worden opgezet. De voorwaarden waaronder om bijstand kan worden verzocht, moeten worden versoepeld, althans in bepaalde gevallen, om de kansen op invordering te verbeteren. Ook de vaststelling van gemeenschappelijke verzoekformulieren moet de bijstand vergemakkelijken. Andere wijzigingen hebben eveneens tot doel de bijstand in de praktijk vlotter te laten verlopen en de toepassing van de wetgeving te vergemakkelijken.

Rechtsgrondslag

Artikelen 93 en 94 van het EG-Verdrag.

Subsidiariteitsbeginsel

Het subsidiariteitsbeginsel is van toepassing voor zover het voorstel geen gebieden bestrijkt die onder de exclusieve bevoegdheid van de Gemeenschap vallen.

De doelstellingen van het voorstel kunnen om de volgende reden(en) niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt.

De doelstellingen van het voorstel kunnen om de volgende reden(en) niet voldoende door de lidstaten afzonderlijk worden verwezenlijkt: het opzetten van een efficiënte regeling voor invorderingsbijstand vereist de vaststelling van gemeenschappelijke regels en uniforme titels. Bovendien moet de strijd tegen belastingfraude, zoals in vele Commissiedocumenten wordt bevestigd, op EU-niveau worden gevoerd.

De wederzijdse invorderingsbijstand tussen autoriteiten kan ook geschieden op basis van bilaterale of multilaterale overeenkomsten. Bepalingen in die zin zijn doorgaans opgenomen in dubbelbelastingverdragen. De reikwijdte ervan is gewoonlijk evenwel beperkt tot inkomstenbelastingen, terwijl de invorderingsbijstand ook zou moeten gelden voor andere belastingen en rechten. Tot slot zijn individuele maatregelen van de lidstaten ontoereikend om de grensoverschrijdende belastingfraude te bestrijden.

De doelstellingen van het voorstel kunnen om de volgende reden(en) beter door een optreden van de Gemeenschap worden verwezenlijkt.

Een optreden van de Gemeenschap zal effectiever zijn door de vaststelling van een geheel van bindende EU-regels die van toepassing zijn op alle vormen van belastingen en rechten. De taak van de autoriteiten zal gemakkelijker worden en de bijstand zal betere resultaten opleveren wanneer voor alle belastingen en rechten gebruik wordt gemaakt van dezelfde titels en formulieren, dezelfde voorwaarden en dezelfde werkwijzen inzake wederzijdse bijstand bij invordering.

De betrokken autoriteiten zullen verzoeken gemakkelijker en vlugger kunnen behandelen en relevante inlichtingen sneller kunnen uitwisselen. Zij zullen meer mogelijkheden hebben om over te gaan tot invordering of het nemen van conservatoire maatregelen.

De EG-wetgeving betreffende de wederzijdse bijstand bij invordering ziet op de verhouding tussen de nationale autoriteiten. Het voorstel doet evenwel niet af aan de bevoegdheid van de lidstaten om te bepalen welke executie- en conservatoire middelen in hun interne recht ter beschikking staan.

Het voorstel is derhalve in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel.

Evenredigheidsbeginsel

Het voorstel is om de volgende reden(en) in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel.

De vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake wederzijdse bijstand bij invordering voor alle vormen van belastingen is op zich al een enorme vereenvoudiging. De vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake de voorwaarden, de wijze van bijstandsverlening, het formaat van de vereiste titels voor invordering of het nemen van conservatoire maatregelen, en de verzoekformulieren is noodzakelijk om de administratieve praktijk van elke dag te vergemakkelijken.

De lidstaten behouden alle verantwoordelijkheid voor de afhandeling van invorderings-

en conservatoire maatregelen krachtens hun nationale wetgeving.

Het voorgestelde optreden zal geen extra financiële of administratieve lasten veroorzaken voor de Gemeenschap, nationale regeringen, regionale en lokale overheden, bedrijven en burgers; integendeel, het zou de beschikbare middelen moeten rationaliseren en de kosten verlagen.

Keuze van instrumenten

Voorgesteld(e) instrument(en): richtlijn.

Andere instrumenten zouden om de volgende reden(en) ongeschikt zijn.

Om een rechtsgrondslag te geven aan de wederzijdse invorderingsbijstand tussen de administratieve overheden van de verschillende lidstaten, is een wetsbesluit nodig. De voorgestelde richtlijn strekt ertoe de bestaande Richtlijn 2008/55/EG te vervangen.

Nieuwe elementen, zoals de verplichting om bepaalde inlichtingen spontaan te verstrekken (art. 5), de mogelijkheid dat ambtenaren van de verzoekende lidstaat aanwezig zijn bij administratieve onderzoeken op het grondgebied van de aangezochte lidstaat en hieraan actief deelnemen waarbij zij de aan de ambtenaren van de aangezochte lidstaat verleende controlebevoegdheden uitoefenen (art. 6), de vaststelling van een uniform standaardformulier voor de notificatie van documenten (art. 8), de vaststelling van een uniforme executoriale titel (art. 11) en een uniforme conservatoire titel (art. 15, lid 3), de minimumbedragen voor de kosten die in rekening kunnen worden gebracht (art. 19), de gemeenschappelijke standaardverzoekformulieren (art. 20), en de nationale wetgeving die moet worden toegepast bij de afhandeling van een verzoek om bijstand met betrekking tot een belasting of recht wanneer in de aangezochte lidstaat geen soortgelijke heffing bestaat, gaan onmiskenbaar verder dan wat had kunnen worden gerealiseerd met uitsluitend nationale wetgeving.

GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Gemeenschap.

AANVULLENDE INFORMATIE

Vereenvoudiging

Het voorstel voorziet in vereenvoudiging van de wetgeving en van de administratieve procedures voor de overheidsinstanties (nationaal of EU).

De wetgeving wordt vereenvoudigd aangezien het voorgestelde besluit gemeenschappelijke maatregelen bevat die gemakkelijk te interpreteren en uit te voeren zijn. Voorts zal deze richtlijn ervoor zorgen dat de lidstaten geen andere bilaterale of multilaterale overeenkomsten meer hoeven te sluiten om invorderingsbijstand te organiseren.

De administratieve autoriteiten zullen gebruik kunnen maken van gemeenschappelijke middelen en titels in een vooraf gedefinieerd organisatorisch kader (bv. uniforme

executoriale en conservatoire titels die niet hoeven te worden erkend of vervangen in de aangezochte lidstaat; standaardverzoekformulieren; standaardformulier voor de notificatie van documenten; automatische vertaling van standaardformulieren; elektronische communicatie; algemene aanvaarding van digitale documenten; vaste minimumkosten). Dit zal hun taak vergemakkelijken. Dankzij de uitbreiding van het toepassingsgebied van de EU-wetgeving zullen de administratieve autoriteiten niet langer een beroep hoeven te doen op verschillende onderdelen van de wetgeving, elk met hun eigen voorschriften en voorwaarden, naar gelang van het soort schuldvordering waarvoor zij invorderingsbijstand vragen.

Intrekking van bestaande wetgeving

De vaststelling van het voorstel heeft de intrekking van bestaande wetgeving tot gevolg.

Nadere uitleg van het voorstel per hoofdstuk

Hoofdstuk I bevat algemene bepalingen die betrekking hebben op het onderwerp (art. 1), het toepassingsgebied (art. 2) en de organisatiewijze (art. 3). Wat het toepassingsgebied betreft, geldt de richtlijn voor alle belastingen en rechten die worden geheven door of ten behoeve van een lidstaat dan wel ten behoeve van de Gemeenschap, belastingen en rechten die worden geheven door of ten behoeve van territoriale of staatkundige onderdelen van een lidstaat, en verplichte socialezekerheidsbijdragen.

Hoofdstuk II heeft betrekking op de uitwisseling van inlichtingen. De lidstaten krijgen, naast de reeds bestaande mogelijkheid om om inlichtingen te verzoeken (art. 4), ook de verplichting om spontaan inlichtingen uit te wisselen (art. 5). Voorts zullen ambtenaren van de verzoekende lidstaat aanwezig kunnen zijn in de administratiekantoren in de aangezochte lidstaat of (met dezelfde bevoegdheden als de ambtenaren van de aangezochte lidstaat) actief kunnen deelnemen aan administratieve onderzoeken op het grondgebied van de aangezochte lidstaat (art. 6).

Hoofdstuk III heeft betrekking op bijstand bij de notificatie van documenten (art. 7-8). De notificatieprocedure zal worden vereenvoudigd. Ook wordt de geldigheid van andere notificatiemethoden bevestigd.

Hoofdstuk IV betreft invordering en conservatoire maatregelen. De voorwaarden om een verzoek in te dienen, worden versoepeld. De ervaring leert dat de kansen op invordering dalen naarmate de schuldvordering ouder is. In bepaalde omstandigheden zou het mogelijk worden om al in een vroeg stadium een invorderingsverzoek in te dienen (art. 10). Door de vaststelling van een uniforme titel die executie toestaat in de aangezochte lidstaat (art. 11), zullen nationale titels niet langer erkend, aangevuld, vervangen of vertaald hoeven te worden. Wat conservatoire maatregelen betreft, zou de richtlijn ook van toepassing worden in situaties waarbij er voor de schuldvordering nog geen executoriale titel bestaat in de verzoekende lidstaat (art. 15). Hiermee zouden situaties kunnen worden voorkomen waarbij fraudeurs ervoor zorgen dat zij onvermogen zijn voordat een executoriale titel is afgegeven. De vaststelling van een uniforme titel uit hoofde waarvan conservatoire maatregelen kunnen worden genomen in de aangezochte lidstaat, moet de basis voor een dergelijk optreden vormen, en ook in dit geval zonder dat nationale titels erkend, aangevuld, vervangen of vertaald hoeven te

worden. Voorts bevat de richtlijn nadere voorschriften voor de berekening van de periode van vijf jaar waarbinnen de verplichting om invorderingsbijstand te verlenen, geldt (art. 17). De regeling betreffende de schorsing of onderbreking van de verjaringstermijn is aangepast om de toepassing ervan te vergemakkelijken en de kansen op invordering te verbeteren (art. 18). Met de vaststelling van een minimumbedrag voor de kosten die in rekening kunnen worden gebracht wanneer de betrokkene het vereiste bedrag niet uit vrije wil betaalt, wordt een mogelijke stimulans geboden aan de aangezochte lidstaten om voldoende middelen in te zetten voor invorderingsbijstand (art. 19).

Hoofdstuk V bevat enkele algemene regels voor alle soorten bijstandsverzoeken. Zij hebben betrekking op het gebruik van standaardformulieren, de communicatie langs elektronische weg (art. 20), de taalregeling (art. 21), de op de uitvoering van een verzoek toepasselijke wetgeving (art. 22) en de mededeling van documenten en inlichtingen (art. 23).

Hoofdstuk VI bevat slotbepalingen. In gevallen waarin de richtlijn van toepassing is, kunnen de lidstaten geen beroep doen op andere regelingen inzake wederzijdse bijstand (art. 24). De bepalingen in dit hoofdstuk hebben ook betrekking op het invorderingscomité (art. 25), de uitvoeringsbepalingen (art. 26), de evaluatie (art. 27), de omzetting (art. 28), de intrekking van de huidige richtlijn (art. 29) en de inwerkingtreding van de richtlijn (art. 30).

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op de artikelen 93 en 94,

Gezien het voorstel van de Commissie¹,

Gezien het advies van het Europees Parlement²,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité³,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De financiële belangen van de Gemeenschap en de lidstaten moeten worden beschermd om het concurrentievermogen en de fiscale neutraliteit van de interne markt te garanderen.
- (2) Bij Richtlijn 76/308/EEG van de Raad van 15 maart 1976 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen is voor het eerst een regeling voor wederzijdse bijstand bij invordering opgezet. Deze richtlijn is samen met haar wijzigingsbesluiten gecodificeerd bij Richtlijn 2008/55/EG van de Raad van 26 mei 2008 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen⁴. Ofschoon deze regeling een eerste stap vormde naar betere invorderingsprocedures in de Gemeenschap doordat zij de toepasselijke nationale regels nader tot elkaar bracht, kan zij niet langer voldoen aan de eisen van de interne markt zoals die zich in de afgelopen 30 jaar heeft ontwikkeld. De rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft duidelijk gemaakt dat een efficiënte regeling voor samenwerking en invordering bij belastingzaken een van de hoekstenen van de interne markt is, omdat zij de lidstaten in staat stelt en stimuleert om een einde te maken aan discriminerende beschermende maatregelen die zij ten aanzien van grensoverschrijdende transacties hebben genomen uit vrees voor belastingontduiking en derving van belastinginkomsten.

¹ PB C [...] van [...], blz. [...].

² PB C [...] van [...], blz. [...].

³ PB C [...] van [...], blz. [...].

⁴ PB L 150 van 10.6.2008, blz. 28.

- (3) Om aan de grotere vraag naar bijstand te kunnen voldoen en betere resultaten te bereiken, moet de invorderingsbijstand efficiënter en effectiever worden georganiseerd en in de praktijk gemakkelijker kunnen verlopen. Daarom dienen de regels uit hoofde waarvan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bijstand moeten verlenen alsook de rechten en verplichtingen van alle betrokken partijen duidelijk te worden omschreven.
- (4) Deze richtlijn doet niet af aan de bevoegdheid van de lidstaten om te bepalen welke invorderingsmaatregelen er in hun interne recht ter beschikking staan. Er moet evenwel voor worden gewaakt dat de naadloze werking van de regeling voor wederzijdse bijstand waarin deze richtlijn voorziet, in het gedrang komt door verschillen tussen nationale wetgeving of een gebrek aan coördinatie tussen bevoegde autoriteiten.
- (5) Teneinde de financiële belangen van de lidstaten en de neutraliteit van de interne markt beter te garanderen, is het noodzakelijk het toepassingsgebied van de wederzijdse bijstand bij invordering uit te breiden tot schuldvorderingen die voortvloeien uit andere belastingen en rechten dan die welke al onder Richtlijn 2008/55/EG vallen. De normale concurrentievoorwaarden kunnen immers worden scheefgetrokken door de niet-betaling van eender welke vorm van belasting of recht. Bovendien sluit een dergelijke uitbreiding aan bij de ontwikkeling van andere internationale instrumenten voor invorderingsbijstand. De regels inzake invorderingsbijstand dienen ook te gelden voor de invordering van verplichte socialezekerheidsbijdragen en van schuldvorderingen die voortvloeien uit de diverse maatregelen die deel uitmaken van het stelsel van volledige of gedeeltelijke financiering door het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO). Zij moeten eveneens van toepassing zijn op de invordering van interesten, administratieve sancties en boetes, met uitsluiting van strafrechtelijke maatregelen, en kosten in verband met schuldvorderingen die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen.
- (6) De wederzijdse bijstand moet inhouden dat de aangezochte autoriteit enerzijds aan de verzoekende autoriteit de inlichtingen verstrekt die deze nodig heeft om de in haar lidstaat ontstane schuldvorderingen in te vorderen, en aan de schuldenaar alle in de verzoekende lidstaat afgegeven akten met betrekking tot deze schuldvorderingen notificeert, en anderzijds op verzoek van de verzoekende autoriteit de schuldvorderingen invordert die in de verzoekende lidstaat zijn ontstaan, of conservatoire maatregelen neemt om de invordering van deze schuldvorderingen te garanderen.
- (7) De vaststelling van een uniforme titel voor het nemen van executiemaatregelen en een uniforme titel voor het nemen van conservatoire maatregelen in de aangezochte lidstaat alsook de vaststelling van een uniform standaardformulier voor de notificatie van akten en beslissingen met betrekking tot schuldvorderingen moeten een einde maken aan het probleem van de erkenning en vertaling van in andere lidstaten afgegeven titels, dat de efficiency van de huidige bijstandsregeling in sterke mate belemmert.
- (8) De uitwisseling van inlichtingen voor invorderingsdoeleinden mag niet langer beperkt blijven tot uitsluitend uitwisselingen op verzoek van de verzoekende autoriteit. Inlichtingen over specifieke belastingteruggaven moeten spontaan worden uitgewisseld en belastingambtenaren moeten aanwezig kunnen zijn in de

administratiekantoren in andere lidstaten en er actief kunnen deelnemen aan administratieve onderzoeken, of gelijktijdige controles kunnen uitvoeren. Er dient ook te worden voorzien in een directere inlichtingenuitwisseling tussen diensten om de bijstand sneller en efficiënter te maken.

- (9) Gelet op de toenemende mobiliteit op de interne markt en de beperkingen die het Verdrag of andere wetgeving opleggen ter zake van de waarborgen die kunnen worden verlangd van belastingplichtigen die niet op het nationale grondgebied zijn gevestigd, dienen de mogelijkheden om te verzoeken tot invordering of het nemen van conservatoire maatregelen in een andere lidstaat te worden uitgebreid. Aangezien de ouderdom van een schuldvordering van cruciaal belang is, moeten de lidstaten de mogelijkheid hebben om een verzoek om wederzijdse bijstand te doen wanneer kan worden verwacht dat de invordering sneller en efficiënter kan gebeuren in de aangezochte lidstaat, ook als nog niet alle nationale invorderingsmiddelen zijn aangewend.
- (10) Een algemene verplichting om verzoeken en documenten in digitale vorm en via een elektronisch netwerk mee te delen, in combinatie met precieze regels voor de vertaling van verzoeken en documenten, moet de lidstaten in staat stellen verzoeken sneller en vlotter te behandelen.
- (11) Terwijl de invorderingsprocedure in de aangezochte lidstaat loopt, kan de betrokken persoon de schuldvordering, de door de autoriteiten van de verzoekende lidstaat gedane notificatie of de executoriale titel betwisten. In dat geval moet worden bepaald dat hij een rechtsgeding aanhangig moet maken bij de bevoegde instantie van de verzoekende lidstaat en dat de aangezochte autoriteit de door haar ingezette executieprocedure dient te schorsen, tenzij de verzoekende autoriteit anders verzoekt, totdat deze bevoegde instantie een beslissing heeft gegeven.
- (12) Teneinde de lidstaten ertoe te bewegen voldoende middelen in te zetten voor de invordering van schuldvorderingen van andere lidstaten, moet de aangezochte lidstaat de aan de invordering verbonden kosten op de schuldenaar kunnen verhalen. De mogelijkheid om vaste kosten in rekening te brengen, moet de efficiency van de door de aangezochte autoriteit genomen invorderingsmaatregelen helpen te verbeteren.
- (13) Wanneer de aangezochte autoriteit uitvoering geeft aan een verzoek om bijstand, dient zij in beginsel de bevoegdheden aan te wenden waarover zij beschikt uit hoofde van haar nationale wetgeving die geldt voor schuldvorderingen met betrekking tot dezelfde belasting of hetzelfde recht dan wel, bij gebreke daarvan, een soortgelijke belasting of soortgelijk recht. Bij gebreke van een soortgelijke belasting of soortgelijk recht dient de aangezochte autoriteit de bevoegdheden aan te wenden waarover zij beschikt uit hoofde van haar nationale wetgeving die geldt voor schuldvorderingen met betrekking tot de inkomstenbelasting. Deze aanwending van de nationale wetgeving dient ook te gelden met betrekking tot de voorrechten die worden verleend voor schuldvorderingen die ontstaan in de aangezochte lidstaat.
- (14) Wat vragen in verband met verjaring betreft, is het noodzakelijk de bestaande regels te vereenvoudigen door te bepalen dat de schorsing of onderbreking van verjaringstermijnen in het algemeen is onderworpen aan de in de aangezochte lidstaat geldende wetgeving, behalve wanneer schorsing of onderbreking van de verjaringstermijn krachtens de in die lidstaat geldende wetgeving niet mogelijk is.

- (15) Er dient te worden bepaald dat documenten en inlichtingen die in het kader van de wederzijdse bijstand zijn verstrekt, voor andere doeleinden mogen worden gebruikt voor zover dit is toegestaan door de wetgeving van de lidstaat die deze documenten en inlichtingen ontvangt.
- (16) Teneinde complexiteit te voorkomen en de werkzaamheden te vergemakkelijken van de ambtenaren die de invorderingsbijstand verlenen, dient de wederzijdse invorderingsbijstand tussen de lidstaten met betrekking tot schuldvorderingen die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, uitsluitend te geschieden op basis van deze richtlijn en niet op basis van andere bilaterale of multilaterale overeenkomsten.
- (17) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁵.
- (18) Daar de doelstellingen van het overwogen optreden, namelijk de instelling van een uniforme regeling voor bijstand bij invordering op de interne markt, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve wegens de vereiste uniformiteit, doeltreffendheid en efficiency beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (19) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 *Onderwerp*

Deze richtlijn legt de regels vast voor de bijstandsverlening tussen de bevoegde administratieve autoriteiten ten behoeve van de invordering in iedere lidstaat van de in artikel 2 bedoelde schuldvorderingen, die in een andere lidstaat zijn ontstaan.

⁵ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Artikel 2
Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op schuldvorderingen die voortvloeien uit alle vormen van belastingen en rechten, geheven door of ten behoeve van een lidstaat dan wel ten behoeve van de Gemeenschap.
2. Deze richtlijn is van toepassing op schuldvorderingen die voortvloeien uit:
 - a) alle belastingen en rechten, geheven door of ten behoeve van territoriale of staatkundige onderdelen van een lidstaat, daaronder begrepen lokale overheden;
 - b) verplichte socialezekerheidsbijdragen, te betalen aan een lidstaat of een onderdeel van een lidstaat dan wel aan een publiekrechtelijke socialezekerheidsinstelling;
 - c) restituties, interventies en andere maatregelen die deel uitmaken van het stelsel van volledige of gedeeltelijke financiering door het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO), met inbegrip van in het kader van deze acties te innen bedragen;
 - d) heffingen en andere rechten uit hoofde van de gemeenschappelijke marktordening voor suiker.
3. Deze richtlijn is van toepassing op alle schuldvorderingen die voortvloeien uit:
 - a) sancties en boetes die voortvloeien uit de schuldvorderingen waarvoor om wederzijdse bijstand kan worden verzocht overeenkomstig de leden 1 en 2, en die zijn opgelegd door de administratieve autoriteiten die bevoegd zijn om de desbetreffende belastingen of rechten te heffen;
 - b) interesten en kosten die verbonden zijn aan de schuldvorderingen waarvoor om wederzijdse bijstand kan worden verzocht overeenkomstig de leden 1 en 2.

Artikel 3
Organisatie

1. De lidstaten wijzen de autoriteiten aan (hierna "de bevoegde autoriteiten") in wier naam aan deze richtlijn uitvoering wordt gegeven, hetzij rechtstreeks hetzij bij delegatie.
2. Iedere lidstaat wijst één centraal verbindingsbureau aan (hierna "het centrale verbindingsbureau") dat primair verantwoordelijk is voor de contacten met de andere lidstaten en de Commissie op het gebied van de onder deze richtlijn vallende wederzijdse bijstand.
3. Iedere lidstaat kan verbindingsbureaus aanwijzen die verantwoordelijk zijn voor de contacten met andere lidstaten ten behoeve van de wederzijdse bijstand betreffende

een of meer specifieke vormen of categorieën van de in artikel 2 bedoelde belastingen en rechten.

4. Iedere lidstaat kan andere diensten dan het centrale verbindingsbureau of de verbindingsbureaus aanwijzen als verbindingdienst.

De verbindingdiensten vragen of verstrekken wederzijdse bijstand in het kader van deze richtlijn in verband met een specifieke territoriale bevoegdheid of een gespecialiseerde operationele verantwoordelijkheid.

5. Iedere lidstaat doet de andere lidstaten en de Commissie mededeling van het centrale verbindingsbureau en eventuele verbindingsbureaus of verbindingdiensten die hij aangewezen heeft.
6. Wanneer een verbindingsbureau of een verbindingdienst een verzoek om bijstand of een antwoord op een dergelijk verzoek verzendt of ontvangt of wanneer een dergelijk bureau of dergelijke dienst overeenkomstig artikel 6 ambtenaren uitzendt naar of ontvangt uit een andere lidstaat, stelt hij (zij) het centrale verbindingsbureau van de eigen lidstaat hiervan overeenkomstig de bepalingen van deze lidstaat in kennis.

HOOFDSTUK II

UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

Artikel 4 *Verzoek om inlichtingen*

1. Op verzoek van een centraal verbindingsbureau, een verbindingsbureau of een verbindingdienst van een lidstaat (hierna "de verzoekende autoriteit") verstrekt het centrale verbindingsbureau, een verbindingsbureau of een verbindingdienst van de lidstaat waaraan het verzoek is gericht (hierna "de aangezochte autoriteit"), alle inlichtingen die voor de verzoekende autoriteit relevant kunnen zijn ten behoeve van de invordering van haar in artikel 2 bedoelde schuldvorderingen.

Met het oog op die inlichtingenverstrekking laat de aangezochte autoriteit alle administratieve onderzoeken verrichten die noodzakelijk zijn om deze inlichtingen te verkrijgen.

2. De aangezochte autoriteit is niet gehouden inlichtingen te verstrekken:
 - a) die zij niet zou kunnen verkrijgen voor de invordering van soortgelijke schuldvorderingen, ontstaan in de lidstaat waar zij gevestigd is (hierna "de aangezochte lidstaat");
 - b) waarmee een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim zou worden onthuld;
 - c) waarvan mededeling een aantasting zou kunnen vormen van de veiligheid of in strijd zou kunnen zijn met de openbare orde van de aangezochte lidstaat.

3. De aangezochte autoriteit deelt de verzoekende autoriteit de redenen voor een afwijzing van een verzoek om inlichtingen mee.

Artikel 5
Spontane uitwisseling van inlichtingen

De centrale verbindingsbureaus wisselen inlichtingen uit over de teruggaaf van belastingen, met uitzondering van de btw, door de nationale belastingautoriteiten, wanneer die teruggaaf betrekking heeft op personen die in een andere lidstaat gevestigd zijn en een bedrag van 10 000 euro overschrijdt.

Artikel 6
Aanwezigheid in de administratiekantoren en deelname aan administratieve onderzoeken

1. De verzoekende autoriteit en de aangezochte autoriteit kunnen overeenkomen dat, met het oog op de ontvangst van in artikel 4, lid 1, bedoelde inlichtingen, door de verzoekende autoriteit gemachtigde ambtenaren onder de door de aangezochte autoriteit vastgestelde voorwaarden aanwezig mogen zijn in de kantoren waar de administratieve autoriteiten van de aangezochte lidstaat hun taken vervullen.

Wanneer de inlichtingen in kwestie vermeld staan in bescheiden waartoe de bevoegde autoriteiten van de aangezochte lidstaat toegang hebben, ontvangen de ambtenaren van de lidstaat waar de verzoekende autoriteit gevestigd is (hierna "de verzoekende lidstaat"), afschriften van die bescheiden.

2. De verzoekende autoriteit en de aangezochte autoriteit kunnen overeenkomen dat, met het oog op de ontvangst van in artikel 4, lid 1, bedoelde inlichtingen, door de verzoekende autoriteit gemachtigde ambtenaren onder de door de aangezochte autoriteit vastgestelde voorwaarden aanwezig mogen zijn bij administratieve onderzoeken op het grondgebied van de aangezochte lidstaat.

Wanneer ambtenaren van de verzoekende lidstaat aanwezig zijn bij administratieve onderzoeken overeenkomstig de eerste alinea, kunnen zij de controlebevoegdheden uitoefenen die aan de ambtenaren van de aangezochte lidstaat zijn verleend, op voorwaarde dat zij deze bevoegdheden uitoefenen in overeenstemming met de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de aangezochte lidstaat.

Wanneer de te controleren persoon weigert zich aan de controlemaatregelen van de ambtenaren van de verzoekende lidstaat te onderwerpen, wordt deze weigering door de aangezochte lidstaat aangemerkt als een weigering jegens zijn eigen ambtenaren.

3. Door de verzoekende autoriteit gemachtigde ambtenaren die gebruikmaken van de door de leden 1 en 2 geboden mogelijkheden, dienen te allen tijde een schriftelijke opdracht te kunnen voorleggen waarin hun identiteit en hun officiële hoedanigheid zijn vermeld.

HOOFDSTUK III

BIJSTAND BIJ DE NOTIFICATIE VAN DOCUMENTEN

Artikel 7

Verzoek tot notificatie van bepaalde documenten die betrekking hebben op schuldvorderingen

1. Op verzoek van de verzoekende autoriteit gaat de aangezochte autoriteit over tot notificatie aan de geadresseerde van alle in de verzoekende lidstaat afgegeven akten en beslissingen, inclusief die van gerechtelijke aard, die betrekking hebben op een in artikel 2 bedoelde schuldvordering of de invordering daarvan.
2. De aangezochte autoriteit stelt de verzoekende autoriteit onmiddellijk in kennis van iedere actie die met betrekking tot het verzoek tot notificatie is genomen en meer in het bijzonder van de datum waarop de akte of de beslissing aan de geadresseerde is genotificeerd.

Artikel 8

Wijze van notificatie

1. De aangezochte autoriteit draagt er zorg voor dat de notificatie in de aangezochte lidstaat op een van de volgende wijzen geschiedt:
 - a) door middel van notificatie overeenkomstig de in de aangezochte lidstaat geldende nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk;
 - b) door verzending van een standaardformulier, per aangetekende brief of langs elektronische weg, waaraan de in de verzoekende lidstaat afgegeven akte of beslissing is gehecht; als standaardformulier wordt het model in bijlage I gebruikt.

Het onder b) genoemde standaardformulier wordt vertaald in de officiële taal of een van de officiële talen van de aangezochte lidstaat. De daaraan gehechte akte of beslissing hoeft evenwel niet te worden vertaald in een officiële taal van de aangezochte lidstaat.

2. Lid 1 doet niet af aan enige andere vorm van notificatie die door een bevoegde autoriteit van de verzoekende lidstaat wordt verricht overeenkomstig de in die lidstaat geldende regelgeving.

Een in de verzoekende lidstaat gevestigde bevoegde autoriteit kan een document rechtstreeks per aangetekende brief of langs elektronische weg notificeren aan een persoon op het grondgebied van een andere lidstaat.

HOOFDSTUK IV

INVORDERING OF CONSERVATOIRE MAATREGELEN

Artikel 9

Verzoek tot invordering

1. Op verzoek van de verzoekende autoriteit gaat de aangezochte autoriteit over tot invordering van de schuldvorderingen waarvoor een executoriale titel in de verzoekende lidstaat bestaat.
2. De verzoekende autoriteit doet de aangezochte autoriteit, zodra zij hiervan kennis heeft, alle nuttige inlichtingen toekomen die betrekking hebben op de zaak die de aanleiding was voor het verzoek tot invordering.

Artikel 10

Voorwaarden voor het indienen van een verzoek tot invordering

1. De verzoekende autoriteit kan geen verzoek tot invordering indienen als en zolang de schuldvordering en/of de executoriale titel in de verzoekende lidstaat worden betwist in die lidstaat, behalve in gevallen waarin artikel 13, lid 4, derde alinea, wordt toegepast.
2. Voordat de verzoekende autoriteit een verzoek tot invordering doet, moet zij de passende invorderingsmiddelen aanwenden die in haar eigen lidstaat ter beschikking staan, behalve in de volgende situaties:
 - a) wanneer wordt verwacht dat deze middelen niet tot een volledige betaling van de schuldvordering zullen leiden;
 - b) wanneer de verzoekende autoriteit over specifieke informatie beschikt op grond waarvan zij meent dat de invordering slechts in de aangezochte lidstaat kan worden gerealiseerd dan wel dat zij in die lidstaat sneller en efficiënter kan worden gerealiseerd; in dat geval moet het verzoek met redenen worden omkleed;
 - c) wanneer de schuldvordering voortvloeit uit de toepassing van artikel 205 van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad en de belastingplichtige die hoofdelijk verplicht is de btw te voldoen, de zetel van zijn bedrijfsuitoefening in de aangezochte lidstaat heeft gevestigd en niet over een inrichting in de verzoekende lidstaat beschikt.

Artikel 11

Titel voor het nemen van executiemaatregelen in de aangezochte lidstaat en andere begeleidende documenten

1. Een verzoek tot invordering dient vergezeld te gaan van een uniforme titel die het nemen van executiemaatregelen in de aangezochte lidstaat toestaat en die op basis van het standaardformulier in bijlage II is opgesteld.

Deze uniforme titel voor het nemen van executiemaatregelen in de aangezochte lidstaat vormt de basis voor de invorderings- en conservatoire maatregelen die in die lidstaat worden genomen. Hij behoeft in die lidstaat niet te worden erkend, aangevuld of vervangen.

2. De oorspronkelijke executorialie titel, die is afgegeven met het oog op het nemen van executiemaatregelen in de verzoekende lidstaat en die betrekking heeft op de schuldvordering waarvoor om invorderingsbijstand is verzocht, wordt aan de uniforme titel voor het nemen van executiemaatregelen in de aangezochte lidstaat gehecht. Deze oorspronkelijke titel behoeft in de aangezochte lidstaat niet te worden erkend, aangevuld of vervangen.

Het feit dat de bijgevoegde oorspronkelijke executorialie titel in de verzoekende lidstaat niet in een officiële taal van de aangezochte lidstaat is vertaald, doet niet af aan de geldigheid van de invorderings- en conservatoire maatregelen die in de aangezochte lidstaat worden genomen op basis van de uniforme titel voor het nemen van executiemaatregelen in die lidstaat.

3. Bij het verzoek tot invordering van een schuldvordering kunnen andere, in de verzoekende lidstaat afgegeven documenten worden gevoegd die betrekking hebben op de schuldvordering.

Artikel 12

Behandeling van het verzoek tot invordering

1. Met het oog op de invordering in de aangezochte lidstaat wordt iedere schuldvordering waarvoor een verzoek tot invordering is ingediend, behandeld alsof het een schuldvordering van de aangezochte lidstaat zelf betreft, tenzij in deze richtlijn anders is bepaald.

De aangezochte lidstaat vordert de schuldvordering in zijn eigen valuta in.

2. De aangezochte autoriteit stelt de verzoekende autoriteit onmiddellijk in kennis van iedere actie die zij met betrekking tot het verzoek tot invordering heeft genomen.
3. De aangezochte autoriteit dient het volledige door haar ingevorderde bedrag van de schuldvordering aan de verzoekende lidstaat over te maken.
4. Met ingang van de datum waarop het verzoek tot invordering is ontvangen, brengt de aangezochte autoriteit interest in rekening wegens niet-tijdige betaling voor zover dit is toegestaan krachtens de geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en de administratieve praktijk in de aangezochte lidstaat.

Deze interest dient eveneens te worden overgemaakt aan de verzoekende lidstaat.

5. Indien de geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaat van de aangezochte autoriteit dit toestaan, kan deze autoriteit, na raadpleging van de verzoekende autoriteit, de schuldenaar uitstel van betaling verlenen of betaling in termijnen toestaan.

De door de aangezochte autoriteit uit hoofde van dit uitstel van betaling in rekening gebrachte interest dient eveneens te worden overgemaakt aan de verzoekende lidstaat.

Artikel 13
Geschillen

1. Geschillen in verband met de schuldvordering, de oorspronkelijke executoriale titel in de verzoekende lidstaat of de uniforme titel voor het nemen van executiemaatregelen in de aangezochte lidstaat alsook geschillen in verband met de geldigheid van een notificatie door een bevoegde autoriteit van de verzoekende lidstaat vallen onder de bevoegdheid van de bevoegde instanties van de verzoekende lidstaat. Indien een belanghebbende in de loop van de invorderingsprocedure de schuldvordering, de oorspronkelijke executoriale titel in de verzoekende lidstaat of de uniforme titel voor het nemen van executiemaatregelen in de aangezochte lidstaat betwist, deelt de aangezochte autoriteit hem mee dat hij een rechtsgeding aanhangig moet maken bij de bevoegde instantie van de verzoekende lidstaat overeenkomstig de daar geldende wettelijke bepalingen.
2. Geschillen in verband met in de aangezochte lidstaat genomen executiemaatregelen of de geldigheid van een notificatie door een bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat dienen aanhangig te worden gemaakt bij de bevoegde instantie van die lidstaat overeenkomstig de daar geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen.
3. Wanneer bij de bevoegde instantie van de verzoekende lidstaat een rechtsgeding als bedoeld in lid 1 aanhangig wordt gemaakt, stelt de verzoekende autoriteit de aangezochte autoriteit daarvan in kennis en deelt zij mee welk gedeelte van de schuldvordering niet wordt betwist.
4. Zodra de aangezochte autoriteit de in lid 3 bedoelde informatie heeft ontvangen, hetzij van de verzoekende autoriteit, hetzij van de belanghebbende, schorst zij de executieprocedure voor het betwiste gedeelte van de schuldvordering, in afwachting van de beslissing van de ter zake bevoegde instantie, tenzij de verzoekende autoriteit overeenkomstig de derde alinea van dit lid anders verzoekt.

Indien de aangezochte autoriteit het nodig acht, kan zij, onverminderd artikel 15, overgaan tot het nemen van conservatoire maatregelen om de invordering te waarborgen, voor zover de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen dit toestaan.

De verzoekende autoriteit kan overeenkomstig de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk de aangezochte autoriteit verzoeken een betwiste schuldvordering of het betwiste gedeelte van een schuldvordering in te vorderen, voor zover de desbetreffende, in de aangezochte lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk dit toestaan. Een dergelijk verzoek dient met redenen te worden omkleed. Indien de uitkomst van de betwisting vervolgens voor de schuldenaar gunstig uitvalt, is de verzoekende autoriteit gehouden tot terugbetaling van elk ingevorderd bedrag,

vermeerderd met eventueel verschuldigde vergoedingen, overeenkomstig de in de lidstaat van de aangezochte autoriteit geldende wettelijke bepalingen.

Artikel 14

Wijziging van het verzoek om invorderingsbijstand

1. De verzoekende autoriteit stelt de aangezochte autoriteit onmiddellijk in kennis van een eventuele latere wijziging van het verzoek tot invordering of van de intrekking van het verzoek, met opgave van de redenen voor die wijziging of intrekking.
2. Indien de wijziging van het verzoek het gevolg is van een beslissing van de in artikel 13, lid 1, bedoelde bevoegde instantie, zendt de verzoekende autoriteit een aangepaste titel voor het nemen van executiemaatregelen in de aangezochte lidstaat. De aangezochte autoriteit gaat vervolgens door met haar invorderingsmaatregelen op basis van de aangepaste titel.

De artikelen 11 en 13 zijn van toepassing op de aangepaste titel.

Artikel 15

Verzoek om conservatoire maatregelen

1. Op verzoek van de verzoekende autoriteit gaat de aangezochte autoriteit over tot het nemen van conservatoire maatregelen om de invordering van een schuldvordering te waarborgen.
2. Indien het verzoek betrekking heeft op een schuldvordering die wordt betwist of waarvoor nog geen executorialie titel in de verzoekende lidstaat bestaat, kan de verzoekende autoriteit alleen om conservatoire maatregelen verzoeken wanneer de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk zulke maatregelen toestaan. In dergelijke gevallen wordt het verzoek met redenen omkleed, behalve wanneer dit verzoek is gericht aan een lidstaat die geen dergelijke voorwaarde stelt in zijn overeenkomsten betreffende wederzijdse bijstand bij invordering met een of meer derde landen.
3. Een verzoek om conservatoire maatregelen dient vergezeld te gaan van een uniforme titel die het nemen van conservatoire maatregelen in de lidstaat van de aangezochte autoriteit toestaat en die op basis van het standaardformulier in bijlage III is opgesteld.

Deze uniforme titel voor het nemen van conservatoire maatregelen in de aangezochte lidstaat vormt de basis voor de conservatoire maatregelen die in die lidstaat worden genomen. Hij behoeft in die lidstaat niet te worden erkend, aangevuld of vervangen.

De oorspronkelijke conservatoire titel, die is afgegeven met het oog op het nemen van conservatoire maatregelen in de verzoekende lidstaat en die betrekking heeft op de schuldvordering waarvoor om wederzijdse bijstand is verzocht, wordt aan de uniforme titel voor het nemen van conservatoire maatregelen in de aangezochte lidstaat gehecht. Deze oorspronkelijke titel behoeft in de aangezochte lidstaat niet te worden erkend, aangevuld of vervangen.

Het feit dat de bijgevoegde oorspronkelijke conservatoire titel in de verzoekende lidstaat niet in een officiële taal van de aangezochte lidstaat is vertaald, doet niet af aan de geldigheid van de conservatoire maatregelen die in de aangezochte lidstaat worden genomen op basis van de uniforme titel voor het nemen van conservatoire maatregelen in die lidstaat.

4. Bij het verzoek om conservatoire maatregelen kunnen andere, in de verzoekende lidstaat afgegeven documenten worden gevoegd die betrekking hebben op de schuldvordering.

Artikel 16

Regels die van toepassing zijn op het verzoek om conservatoire maatregelen

Teneinde uitvoering te geven aan artikel 15, zijn artikel 9, lid 2, artikel 12, leden 1 en 2, en de artikelen 13, 14 en 17, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 17

Begrenzing van de verplichtingen van de aangezochte autoriteit

1. De aangezochte autoriteit is er niet toe gehouden de in de artikelen 9 tot en met 15 bedoelde bijstand te verlenen, indien de invordering van de schuldvordering, wegens de situatie van de schuldenaar, ernstige moeilijkheden van economische of sociale aard zou opleveren in de aangezochte lidstaat, voor zover de in die lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijk een dergelijke uitzondering voor nationale schuldvorderingen toestaan.
2. De aangezochte autoriteit is er niet toe gehouden de in artikel 4 en de artikelen 6 tot en met 15 bedoelde bijstand te verlenen, indien het initiële verzoek om bijstand krachtens artikel 4, 6, 7, 9 of 15 betrekking heeft op schuldvorderingen die meer dan vijf jaar oud zijn, te rekenen vanaf de datum waarop de schuldvordering in de verzoekende lidstaat verschuldigd is geworden tot de datum van het initiële verzoek om bijstand.

In gevallen waarin de schuldvordering of de oorspronkelijke executoriale titel in de verzoekende lidstaat wordt betwist, wordt de periode van vijf jaar evenwel geacht een aanvang te nemen op het tijdstip dat in de verzoekende lidstaat vaststaat dat de schuldvordering of de executoriale titel niet langer kan worden betwist.

In gevallen waarin uitstel van betaling is verleend door de bevoegde autoriteiten van de verzoekende lidstaat, wordt de periode van vijf jaar geacht een aanvang te nemen op het tijdstip dat de betalingsperiode is verstreken.

3. De aangezochte autoriteit deelt de verzoekende autoriteit de redenen voor een afwijzing van een verzoek om bijstand mee.

Artikel 18
Vragen aangaande verjaring

1. Vragen aangaande verjaringstermijnen worden uitsluitend geregeld door de in de verzoekende lidstaat geldende wettelijke bepalingen.
2. Wat de schorsing of onderbreking van verjaringstermijnen betreft, worden maatregelen tot invordering van schuldvorderingen die ingevolge een verzoek om bijstand door of namens de aangezochte autoriteit worden genomen en tot gevolg hebben dat de verjaringstermijn volgens de in de aangezochte lidstaat geldende wettelijke bepalingen wordt geschorst of onderbroken, geacht hetzelfde gevolg te hebben in de verzoekende lidstaat, op voorwaarde dat de in de verzoekende lidstaat geldende wettelijke bepalingen schorsing of onderbreking van de verjaringstermijn toestaan.

Indien de in de aangezochte lidstaat geldende wettelijke bepalingen geen schorsing of onderbreking van de verjaringstermijn toestaan, worden maatregelen tot invordering van schuldvorderingen die ingevolge een verzoek om bijstand door of namens de aangezochte autoriteit worden genomen en die, indien zij door of namens de verzoekende autoriteit in haar lidstaat waren genomen, tot gevolg hadden gehad dat de verjaringstermijn volgens de in de verzoekende lidstaat geldende wettelijke bepalingen was geschorst of onderbroken, geacht, voor wat dit gevolg betreft, te zijn genomen in deze laatste staat.

De eerste en tweede alinea doen niet af aan het recht van de bevoegde autoriteiten in de verzoekende lidstaat om maatregelen te nemen teneinde de verjaringstermijn overeenkomstig de in die lidstaat geldende wettelijke bepalingen te schorsen of te onderbreken.

3. De verzoekende autoriteit en de aangezochte autoriteit stellen elkaar onmiddellijk in kennis van iedere actie die de verjaringstermijn van de schuldvordering waarvoor de invorderings- of conservatoire maatregelen zijn gevraagd, onderbreekt of schorst dan wel hetzelfde gevolg kan hebben.

Artikel 19
Kosten

1. De aangezochte autoriteit gaat over tot invordering bij de betrokken persoon en inhouding van alle kosten die zij in verband met de invordering heeft gemaakt. Deze kosten worden in rekening gebracht overeenkomstig de in de aangezochte lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen.
2. Indien de betrokken persoon het vereiste bedrag niet voldoet binnen de hem door of namens de aangezochte autoriteit toegestane termijn, kan deze autoriteit, in plaats van de kosten in te vorderen overeenkomstig lid 1, de volgende vaste kosten in rekening brengen:
 - a) 100 euro als de betaling pas geschiedt nadat ten minste één administratieve aanmaning is verzonden;

- b) 200 euro als andere administratieve maatregelen zijn genomen door of namens de aangezochte autoriteit;
- c) 500 euro als andere executiemaatregelen zijn genomen in de aangezochte lidstaat.

De betrokken persoon kan tegen de toepassing van deze vaste kosten een rechtsgeding aanhangig maken bij de aangezochte autoriteit of iedere andere instantie die bevoegd is om rechtsgedingen tegen in de aangezochte lidstaat genomen invorderingsmaatregelen te horen.

In ieder geval zijn deze vaste kosten niet van toepassing voor zover de in artikel 13, leden 1 en 2, bedoelde bevoegde instantie beslist dat de invorderingsmaatregelen ongegrond zijn, wat betreft de schuldvordering zelf, de geldigheid van de oorspronkelijke executoriale titel in de verzoekende lidstaat, de uniforme titel die het nemen van executiemaatregelen in de aangezochte lidstaat toestaat, of de geldigheid van de notificatie van de invorderingsmaatregelen in de aangezochte lidstaat.

- 3. De invordering van de schuldvordering, met inbegrip van de hoofdsom en de verschuldigde interest, sancties, boetes en kosten, waarvoor om wederzijdse bijstand is verzocht, heeft voorrang op de invordering van de door of namens de aangezochte autoriteit gemaakte kosten.
- 4. De lidstaten zien wederzijds af van vergoeding van de kosten die voortvloeien uit de wederzijdse bijstand die zij elkaar overeenkomstig deze richtlijn verlenen.

Wanneer de invordering evenwel tot een bijzonder probleem leidt, zeer hoge kosten veroorzaakt of betrekking heeft op de georganiseerde misdaad, kunnen de verzoekende en de aangezochte autoriteit per geval specifieke afspraken maken over de modaliteiten van de vergoeding.

- 5. Niettegenstaande lid 4 blijft de verzoekende lidstaat ten opzichte van de aangezochte lidstaat aansprakelijk voor alle kosten en mogelijke verliezen als gevolg van maatregelen die ongegrond worden geacht, zowel wat de schuldvordering zelf betreft als de geldigheid van de door de verzoekende autoriteit afgegeven titel voor het nemen van executie- en/of conservatoire maatregelen.

HOOFDSTUK V

ALGEMENE REGELS TEN AANZIEN VAN ALLE SOORTEN BIJSTANDSVERZOEKEN

Artikel 20

Standaardformulieren en wijze van communicatie

- 1. Verzoeken om inlichtingen overeenkomstig artikel 4, lid 1, verzoeken tot notificatie overeenkomstig artikel 7, lid 1, verzoeken tot invordering overeenkomstig artikel 9, lid 1, en verzoeken om conservatoire maatregelen overeenkomstig artikel 15, lid 1, worden zoveel mogelijk ingediend langs elektronische weg waarbij gebruikt wordt gemaakt van een standaardformulier. Deze formulieren worden ook zoveel mogelijk gebruikt voor iedere andere mededeling in verband met het verzoek.

De uniforme titel die het nemen van executie- of conservatoire maatregelen in de aangezochte lidstaat toestaat, en de oorspronkelijke executorialle of conservatoire titel in de verzoekende lidstaat alsook de andere in de artikelen 11 en 15 bedoelde documenten worden zoveel mogelijk langs elektronische weg verzonden.

In voorkomend geval kunnen de standaardformulieren vergezeld gaan van verslagen, verklaringen en andere bescheiden op papier of in digitale vorm, of voor eensluidend gewaarmerkte afschriften of uittreksels daarvan, die ook zoveel mogelijk langs elektronische weg worden verzonden.

De spontane uitwisseling van inlichtingen overeenkomstig artikel 5 zal eveneens geschieden met behulp van standaardformulieren en communicatie langs elektronische weg.

2. Lid 1 is niet van toepassing op inlichtingen en documenten die worden verkregen bij de aanwezigheid in administratiekantoren in een andere lidstaat of de deelname aan administratieve onderzoeken in een andere lidstaat overeenkomstig artikel 6.
3. Wanneer de communicatie niet langs elektronische weg of met behulp van standaardformulieren geschiedt, doet dit geen afbreuk aan de geldigheid van de verkregen inlichtingen of de maatregelen die zijn genomen om uitvoering te geven aan een verzoek om bijstand.

Artikel 21 *Taalregeling*

1. Verzoeken om bijstand en de uniforme titel voor het nemen van executie- of conservatoire maatregelen in de aangezochte lidstaat worden verzonden of vertaald in de officiële taal of een van de officiële talen van de aangezochte lidstaat.

Het feit dat sommige onderdelen van een verzoek in een andere taal dan de officiële taal of een van de officiële talen van de aangezochte lidstaat zijn gesteld, die in onderling overleg tussen de bevoegde autoriteiten is overeengekomen, doet evenwel geen afbreuk aan de geldigheid van de verzoeken.

2. De oorspronkelijke executorialle of conservatoire titel in de verzoekende lidstaat hoeft niet te worden vertaald in een officiële taal van de aangezochte lidstaat wanneer hij ter kennis wordt gebracht van de aangezochte autoriteit of wanneer hij ter kennis wordt gebracht van de betrokken persoon.
3. De documenten waarvoor overeenkomstig artikel 7 om notificatie wordt verzocht, kunnen de aangezochte autoriteit worden toegezonden in een officiële taal van de verzoekende lidstaat. Wanneer de notificatie aan de betrokken persoon overeenkomstig artikel 8, lid 1, onder b), wordt verricht, behoeven deze documenten niet in een officiële taal van de aangezochte lidstaat te worden vertaald.
4. Wanneer een verzoek vergezeld gaat van andere dan de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde documenten, kan de aangezochte autoriteit in voorkomend geval van de verzoekende autoriteit een vertaling van deze documenten in de officiële taal of een van de officiële talen van de aangezochte lidstaat dan wel in een andere, in onderling overleg tussen de bevoegde autoriteiten overeengekomen taal verlangen.

Artikel 22

Op de uitvoering van een verzoek toepasselijke wetgeving

1. Wanneer de aangezochte autoriteit uitvoering geeft aan een verzoek om bijstand voor een schuldvordering die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn valt, wendt zij de bevoegdheden aan waarover zij beschikt uit hoofde van de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen ter zake van schuldvorderingen met betrekking tot dezelfde belasting of hetzelfde recht dan wel, bij gebreke daarvan, een soortgelijke belasting of soortgelijk recht, tenzij in deze richtlijn anders is bepaald.

Indien de aangezochte autoriteit van oordeel is dat op haar grondgebied dezelfde noch soortgelijke belastingen of rechten worden geheven, wendt zij de bevoegdheden aan waarover zij beschikt uit hoofde van de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen ter zake van schuldvorderingen met betrekking tot de inkomstenbelasting, tenzij in deze richtlijn anders is bepaald.

2. Lid 1 is van toepassing op de voorrechten die worden verleend voor schuldvorderingen die ontstaan in de aangezochte lidstaat.

Artikel 23

Mededeling van inlichtingen en documenten

1. Inlichtingen en documenten die overeenkomstig deze richtlijn door de verzoekende of aangezochte autoriteit zijn verkregen, mogen aan andere autoriteiten in dezelfde lidstaat worden meegedeeld, voor zover dit door de wetgeving van die lidstaat wordt toegestaan, ook als die inlichtingen voor andere doeleinden dan de invordering van de in artikel 2 bedoelde schuldvorderingen kunnen worden gebruikt.
2. Wanneer de verzoekende of aangezochte autoriteit van oordeel is dat overeenkomstig deze richtlijn verkregen inlichtingen of documenten van nut kunnen zijn voor een derde lidstaat, mag zij deze inlichtingen of documenten aan die lidstaat doorgeven.
3. Inlichtingen en documenten, of voor eensluidend gewaarmerkte afschriften of uittreksels daarvan, die overeenkomstig deze richtlijn door de verzoekende of aangezochte autoriteit zijn verkregen, mogen door alle autoriteiten van eenzelfde lidstaat als bewijs worden aangevoerd of gebruikt op dezelfde voet als soortgelijke inlichtingen en documenten die in die lidstaat zijn verkregen.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 24

Toepassing van andere overeenkomsten inzake bijstand

Wanneer deze richtlijn van toepassing is, passen de lidstaten voor bijstandsverzoeken aan andere lidstaten geen andere bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen toe.

Artikel 25
Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het invorderingscomité.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.

Artikel 26
Uitvoeringsbepalingen

1. De Commissie stelt volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure nadere regels vast voor de toepassing van artikel 3, artikel 4, lid 1, de artikelen 5 en 7, artikel 8, lid 1, onder b), artikel 9, artikel 11, lid 1, artikel 12, lid 2, artikel 14, artikel 15, leden 1 en 3, artikel 16 en artikel 20, lid 1.

Deze regels hebben ten minste betrekking op:

- a) de voorwaarden ten aanzien van de aanwijzing en de organisatie van het centrale verbindingsbureau, de andere verbindingsbureaus en de verbindingdiensten als bedoeld in artikel 3, leden 2, 3 en 4;
 - b) de wijze waarop mededelingen tussen de autoriteiten kunnen geschieden;
 - c) de inhoud en het formaat van de standaardformulieren die voor artikel 4, lid 1, de artikelen 5 en 7, artikel 9, lid 1, en artikel 15, lid 1, moeten worden gebruikt;
 - d) de voorschriften inzake de omrekening van de in te vorderen bedragen en de overmaking van ingevorderde bedragen.
2. De Commissie kan volgens de procedure van artikel 25, lid 2, nadere regels vaststellen voor:
 - a) de tenuitvoerlegging van artikel 6;
 - b) de vaststelling van een minimumbedrag voor schuldvorderingen waarvoor een verzoek om bijstand kan worden ingediend.

In overeenkomstig de eerste alinea, onder b), vastgestelde regels kan worden bepaald dat de bijstand bij schuldvorderingen onder dit minimumbedrag facultatief is en aan bepaalde voorwaarden is onderworpen, met name wat betreft een verdeling van de ingevorderde bedragen tussen de aangezochte en de verzoekende lidstaat, in afwijking van artikel 12, lid 3.

3. De Commissie kan de in de bijlagen I, II en III opgenomen standaardformulieren volgens de in artikel 25, lid 2, bedoelde procedure wijzigen.

Artikel 27
Rapportage

Iedere lidstaat doet de Commissie jaarlijks ten laatste op 31 maart mededeling van:

- a) het aantal verzoeken om inlichtingen, tot notificatie en tot invordering of om conservatoire maatregelen dat hij ieder jaar aan iedere aangezochte lidstaat zendt en van iedere verzoekende lidstaat ontvangt;
- b) het bedrag van de schuldvorderingen waarvoor om invorderingsbijstand wordt verzocht, en de ingevorderde bedragen;
- c) alle overige inlichtingen die nuttig kunnen zijn voor de evaluatie van de wederzijdse bijstandsverlening overeenkomstig deze richtlijn.

De Commissie brengt het Europees Parlement en de Raad om de vijf jaar verslag uit over de werking van de bij deze richtlijn ingestelde regeling.

Artikel 28
Omzetting

1. De lidstaten dragen zorg voor vaststelling en bekendmaking uiterlijk op 31 december 2009 van de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie die bepalingen onverwijld mede, alsmede een transponeringstabel ter weergave van het verband tussen die bepalingen en deze richtlijn.

Zij passen die bepalingen toe vanaf 1 januari 2010.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 29
Intrekking van Richtlijn 2008/55/EG

Richtlijn 2008/55/EG wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2010.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar deze richtlijn.

Artikel 30
Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 31
Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter

BIJLAGE I

UNIFORME TITEL VOOR NOTIFICATIE VAN AKTEN OF BESLISSINGEN OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 8, LID 1, VAN RICHTLIJN (EG) NR. .../...

EG-lidstaat waar dit document is afgegeven: ...

Artikel 7, lid 1, van Richtlijn (EG) nr. .../.. betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen, luidt als volgt:

"Op verzoek van de verzoekende autoriteit gaat de aangezochte autoriteit over tot notificatie aan de geadresseerde van alle in de verzoekende lidstaat afgegeven akten en beslissingen, inclusief die van gerechtelijke aard, die betrekking hebben op een in artikel 2 bedoelde schuldvordering of de invordering daarvan."

Artikel 8, lid 1, van diezelfde richtlijn luidt:

"De aangezochte autoriteit draagt er zorg voor dat de notificatie in de aangezochte lidstaat op een van de volgende wijzen geschiedt: [...] b) door verzending van een standaardformulier, per aangetekende brief of langs elektronische weg, waaraan de in de verzoekende lidstaat afgegeven akte of beslissing is gehecht."

Overeenkomstig de bovenstaande bepalingen staat de verzending van dit document per aangetekende brief of langs elektronische weg gelijk aan een notificatie van de akte(n) en/of beslissing(en) die aan dit document gehecht is (zijn).

A	DOEL VAN DEZE NOTIFICATIE
	<p>Deze notificatie strekt ertoe:</p> <p>☐ de geadresseerde kennis te geven van de bijgevoegde akte(n) en/of beslissing(en).</p> <p>☐ de geadresseerde eraan te herinneren dat hij de onder punt B4 genoemde bedragen moet voldoen.</p> <p>De betaling dient te geschieden:</p> <p>☐ vóór 20JJMMDD.</p> <p>☐ onverwijld.</p> <p>De geadresseerde wordt erop geattendeerd dat in geval van niet-betaling de autoriteiten van de aangezochte lidstaat executie- en/of conservatoire maatregelen kunnen nemen om de invordering van de schuldvordering te waarborgen. In dat geval kunnen overeenkomstig Richtlijn (EG) nr. .../... vaste administratiekosten in rekening worden gebracht.</p> <p>☐ de verjaringstermijn voor de in de bijgevoegde akte(n) en/of beslissing(en) genoemde schuldvordering(en) te onderbreken.</p>
B	BESCHRIJVING VAN DE BIJGEVOEGDE AKTE(N) EN/OF BESLISSING(EN)
1	<p>Datum van vaststelling: 20JJMMDD – Referentienummer: ...</p> <p>☐ Belastingaanslag</p> <p>☐ Beschikking van de belastingdienst op een administratief beroep</p> <p>☐ Andere administratieve beslissing of titel</p> <p>☐ Arrest/vonnis van Naam van de rechtbank</p> <p>☐ Ander gerechtelijk document</p>
2	<p>Naam van de belasting: ...</p>

3	Soort schuldvordering ☐ douanerechten ☐ btw ☐ accijnzen ☐ belastingen naar inkomen of vermogen ☐ belastingen op verzekeringspremies ☐ andere belasting of ander recht geheven door of ten behoeve van een lidstaat ☐ belasting of recht geheven door of ten behoeve van territoriale of staatkundige onderdelen van een lidstaat, daaronder begrepen lokale overheden ☐ verplichte socialezekerheidsbijdragen, te betalen aan een lidstaat of een onderdeel van een lidstaat dan wel aan een publiekrechtelijke socialezekerheidsinstelling ☐ restituties, interventies en andere maatregelen die deel uitmaken van het stelsel van volledige of gedeeltelijke financiering door het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO), met inbegrip van in het kader van deze acties te innen bedragen ☐ heffingen en andere rechten uit hoofde van de gemeenschappelijke marktordening voor suiker
4	Bedrag van de schuldvordering ☐ Hoofdsom: ☐ Administratieve sancties en boetes: ☐ Interest tot en met 20JJMMDD: ☐ Kosten tot en met 20JJMMDD: ☐ Totaal bedrag:
C	VERANTWOORDELIJK KANTOOR VOOR DE BIJGEVOEGDE AKTE(N) EN/OF BESLISSING(EN)
1	Naam:
2	Straat en nummer:
3	Postcode en plaatsnaam:
4	Telefoon:
5	E-mail:
D	KANTOOR WAAR VERDERE INLICHTINGEN KUNNEN WORDEN VERKREGEN OVER DE GENOTIFICEERDE AKTE(N) EN/OF BESLISSING(EN) OF OVER DE MOGELIJKHEDEN TOT BETWISTING VAN DE BETALINGSVERPLICHTING (indien verschillend van het kantoor onder rubriek C)
1	Naam:
2	Straat en nummer:
3	Postcode en plaatsnaam:
4	Telefoon:
5	E-mail:

BIJLAGE II

UNIFORME TITEL VOOR HET NEMEN VAN EXECUTIEMAATREGELEN TEN AANZIEN VAN SCHULDVORDERINGEN WAAROP RICHTLIJN (EG) NR. .../... VAN TOEPASSING IS	
EG-lidstaat waar dit document is afgegeven: ... Overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn (EG) nr. .../... staat dit document gelijk aan de titel voor het nemen van invorderings- en/of conservatoire maatregelen in iedere EG-lidstaat wanneer een daartoe strekkend verzoek wordt ingediend door de verzoekende autoriteit van de lidstaat waar dit document is afgegeven.	
A	BESCHRIJVING VAN DE SCHULDVORDERING
1	Naam van de belasting: ...
2	Soort schuldvordering ☐ douanerechten ☐ btw ☐ accijnzen ☐ belastingen naar inkomen of vermogen ☐ belastingen op verzekeringspremies ☐ andere belasting of ander recht geheven door of ten behoeve van een lidstaat ☐ belasting of recht geheven door of ten behoeve van territoriale of staatkundige onderdelen van een lidstaat, daaronder begrepen lokale overheden ☐ verplichte socialezekerheidsbijdragen, te betalen aan een lidstaat of een onderdeel van een lidstaat dan wel aan een publiekrechtelijke socialezekerheidsinstelling ☐ restituties, interventies en andere maatregelen die deel uitmaken van het stelsel van volledige of gedeeltelijke financiering door het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO), met inbegrip van in het kader van deze acties te innen bedragen ☐ heffingen en andere rechten uit hoofde van de gemeenschappelijke marktordening voor suiker
3	Referentie van de schuldvordering: ...
4	Periode waarop de schuldvordering betrekking heeft: ☐ kalenderjaar: ... ☐ periode: 20JJMMDD – 20JJMMDD (jaar-maand-dag)
5	Datum van vestiging van de schuldvordering: ... Datum van de executoriale titel: ... Datum van notificatie aan de schuldenaar: ... Datum waarop betaling verschuldigd is: ...
6	Bedrag van de schuldvordering ☐ Hoofdsom: ☐ Administratieve sancties en boetes: ☐ Interest tot en met 20JJMMDD: ☐ Kosten tot en met 20JJMMDD: ☐ Totaal bedrag:
B	IDENTIFICATIE VAN DE SCHULDENAAR
1	Naam: ...
2	☐ Btw-nummer: ... ☐ Fiscaal identificatienummer: ☐ Ander identificatienummer:
3	Straat en nummer:
4	Andere adresgegevens:
5	Postcode en plaatsnaam:
6	Land:
C	VERANTWOORDELIJK KANTOOR VOOR DE VESTIGING VAN DE SCHULDVORDERING
1	Naam:
2	Straat en nummer:
3	Postcode en plaatsnaam:
4	Telefoon:
5	E-mail:

D	KANTOOR WAAR VERDERE INLICHTINGEN KUNNEN WORDEN VERKREGEN OVER DE SCHULDVORDERING EN/OF DE MOGELIJKHEDEN TOT BETWISTING VAN DE BETALINGSVERPLICHTING (indien verschillend van het kantoor onder rubriek C)
1	Naam:
2	Straat en nummer:
3	Postcode en plaatsnaam:
4	Telefoon:
5	E-mail:

BIJLAGE III

UNIFORME TITEL VOOR HET NEMEN VAN CONSERVATOIRE MAATREGELLEN TEN BEHOEVE VAN DE INVORDERING VAN SCHULDVORDERINGEN WAAROP RICHTLIJN (EG) NR. .../...VAN TOEPASSING IS			
EG-lidstaat waar dit document is afgegeven: ... Overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Richtlijn (EG) nr. .../... staat dit document gelijk aan het instrument voor het nemen van conservatoire maatregelen in iedere EG-lidstaat wanneer een daartoe strekkend verzoek wordt ingediend door de verzoekende autoriteit van de lidstaat waar dit document is afgegeven.			
A	BESCHRIJVING VAN DE SCHULDVORDERING WAARVAN DE INVORDERING MOET WORDEN GEWAARBORGD		
1	Naam van de belasting: ...		
2	Soort schuldvordering ☐ douanerechten ☐ btw ☐ accijnzen ☐ belastingen naar inkomen of vermogen ☐ belastingen op verzekeringspremies ☐ andere belasting of ander recht geheven door of ten behoeve van een lidstaat ☐ belasting of recht geheven door of ten behoeve van territoriale of staatkundige onderdelen van een lidstaat, daaronder begrepen lokale overheden ☐ verplichte socialezekerheidsbijdragen, te betalen aan een lidstaat of een onderdeel van een lidstaat dan wel aan een publiekrechtelijke socialezekerheidsinstelling ☐ restituties, interventies en andere maatregelen die deel uitmaken van het stelsel van volledige of gedeeltelijke financiering door het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO), met inbegrip van in het kader van deze acties te innen bedragen ☐ heffingen en andere rechten uit hoofde van de gemeenschappelijke marktordening voor suiker		
	VASTSTAANDE SCHULD- VORDERINGEN		NOG NIET VASTSTAANDE SCHULD- VORDERINGEN
3a	Referentie van de schuldvordering: ...	3b	Referentie van de titel voor het nemen van conservatoire maatregelen: ☐ arrest/vonnissen van Naam van de rechtbank gewezen op 20JJMMDD met referentie ... ☐ administratieve beslissing/titel van 20JJMMDD met referentie ...
4a	Periode waarop de schuldvordering betrekking heeft: ☐ kalenderjaar: ... ☐ periode: 20JJMMDD – 20JJMMDD	4b	Periode waarop de nog niet vaststaande schuldvordering betrekking heeft: ☐ kalenderjaar: ... ☐ periode: 20JJMMDD – 20JJMMDD
5a	Datum van vestiging van de schuldvordering: ... Datum van de executoriale titel: ... Datum van notificatie aan de schuldenaar: ... Datum waarop betaling verschuldigd is: ...	5b	Motivering voor het nemen van conservatoire maatregelen door de autoriteiten van de aangezochte lidstaat: ☐ (risico van) insolventie van de betrokken persoon in de verzoekende lidstaat ☐ risico van (vermoedelijke) deelname van de betrokken persoon aan belastingfraude of belastingontduiking ☐ risico van handelingen van de betrokken persoon om de invordering te vertragen ☐ conservatoire maatregelen kunnen uitsluitend dan wel sneller en efficiënter in de aangezochte lidstaat worden genomen

6	Bedrag waarvoor om conservatoire maatregelen wordt verzocht ☐ Hoofdsom: ☐ Administratieve sancties en boetes: ☐ Interest tot en met 20JJMMDD: ☐ Kosten tot en met 20JJMMDD: ☐ Totaal bedrag:
B	IDENTIFICATIE VAN DE (TOEKOMSTIGE) SCHULDENAAR
1	Naam: ...
2	☐ Btw-nummer: ... ☐ Fiscaal identificatienummer: ☐ Ander identificatienummer:
3	Straat en nummer:
4	Andere adresgegevens:
5	Postcode en plaatsnaam:
6	Land:
C	VERANTWOORDELIJK KANTOOR VOOR DE VESTIGING VAN DE SCHULDVORDERING
1	Naam:
2	Straat en nummer:
3	Postcode en plaatsnaam:
4	Telefoon:
5	E-mail:
D	KANTOOR WAAR VERDERE INLICHTINGEN KUNNEN WORDEN VERKREGEN OVER DE SCHULDVORDERING EN/OF DE MOGELIJKHEDEN TOT BETWISTING VAN DE REDENEN VOOR DE CONSERVATOIRE MAATREGELLEN (indien verschillend van het kantoor onder rubriek C)
1	Naam:
2	Straat en nummer:
3	Postcode en plaatsnaam:
4	Telefoon:
5	E-mail: